

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
 23 “- Sebe’ halkına kraliçe sıfatıyla hükümdarlık eden liyâkatli, yiğit bir kadınla karşılaştım. Kendisine her şey verilmiş. Muazzam bir tahtı var.”

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

24 “- Onun ve kavminin Allah’ı bırakıp, yarattıkları içinden güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, şeytan tıynetli ahlâksız azgınlar, şeytanî güçler onlara amellerini süsleyip güzel göstermiş, onları doğru yoldan, İslâmî bir hayat tarzı yaşamaktan alıkoymuş. Hak dini tercih etmiyorlar.”

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

25 “- Göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gönüllerinizde gizlediğinizi de, dillerinizle açığa vurduğunuz da bilen Allah’a, ne diye secde etmiyorlar?”

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

26 “- Allah’tır Allah! Hak ilâh yalnızca O’dur. Büyük Arş’ın, sınırsız kudret ve iktidar makamının Rabbidir.”

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

27 Süleyman İbibige:

“- Bakacağız, doğru mu söyledin, yoksa sen de yalan söyleyenlerden misin?” dedi.

إِذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

28 “- Şu mektubumu götür, onlara bırak. Sonra bir kenara çekil. Ne sonuca varacaklarını dikkatlice takip et.”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

29 Mektubu alan Sebe’ kraliçesi:

“- Beyler! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı” dedi.

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

30 “- Mektup Süleyman’dandır. Sınırsız rahmeti ve engin merhameti ile hayat veren, yaşatan, koruyan, rahmetine merhametine, lütfuna, mükâfatlarına ve hayırlara mazhar eden, Rahman ve rahim olan Allah’ın izni ve yardımıyla, Allah’ın adıyla başlamaktadır.”

أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

31 “- Önüme engel çıkarmayın, kibirlenmeyin, karşı çıkmayın. Teslimiyet göstererek, İslâm’ı yaşayacak müslümanlar olarak bana gelin, diye yazmaktadır.”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا

★ 32 Kraliçe: اُحْتَى تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾

“- Beyler, bu önemli icra planımda bana bir fikir verin. Bilirsiniz, siz yanımda fikirlerinizi beyan etmeden hiçbir icra planımı karara bağlamam” dedi.

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ

فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

33 Onlar: “- Biz güç, kuvvet sahibiyiz, güçlü savaşçılarız. İcra planı ile ilgili karar senindir. Artık neyi emredeceğini sen düşün” dediler.

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذًى

وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

34 Kraliçe: “- Krallar, bir memlekete girdiler mi, o memleketi perişan ederler. Halkının ulularını hakir hale getirirler. Herhalde onlar da, böyle davranacaklar” dedi.

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

35 “- Ben, şimdi, onlara bir hediye göndereyim de, bakayım, elçiler ne gibi bir sonuç ile dönecekler.”